

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **S. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 11. 2013, č. j. MPSV-UM/3367/13/9S-JMK, sp. zn. SZ/476/2013/9S-JMK,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 1. 11. 2013, č. j. ..., sp. zn. ..., **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalobkyni **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Brně ze dne 11. 1. 2013, č. j. ..., sp. zn. ... (dále jen „správní orgán I. stupně“), nebyl přiznán žalobkyni příspěvek na péči ve výši 800 Kč od února 2012, neboť ze správního řízení, a to posudku MSSZ Brno-město ze dne 5. 12. 2012 bylo zjištěno, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc v těchto oblastech základních životních potřeb: mobilita, tělesná hygiena, osobní aktivity a péče o domácnost.

Proti rozhodnutí podala žalobkyně odvolání ze dne 29. 1. 2013, rozhodnutím MPSV (dále jen „žalovaný“) ze dne 1. 11. 2013, č. j. ..., sp. zn. ... bylo odvolání žalobkyně zamítnuto a výše uvedené rozhodnutí potvrzeno.

Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou ze dne 13. 12. 2013, namítla nedostatečně zjištěný skutkový stav věci. Uvedla, že trpí těžkým funkčním postižením obou dolních končetin, následkem prodělané poliomyelitidy. Jde o postižení, které vyžaduje podporu pravé dolní končetiny ortopedickým obloučkovým přístrojem, který drží koleno a kyčel. Při rozhodování o příspěvku na péči posudková komise učinila závěr o rozsahu funkčních poruch na schopnost zvládat životní potřeby, aniž by podrobněji zkoumala její zdravotní stav. Vytkla, že na jednání posudkové komise nebyla přizvána, posudková komise si tak nemohla o jejím zdravotním postižení učinit odpovídající představu. Nezhodnotila tak objektivně její celkovou výkonnost, pohyblivost, schopnost vykonávat denní aktivity a uzpůsobení jejího sociálního prostředí. Navrhla proto zrušit přezkoumávané rozhodnutí žalovaného a vrátit věc správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 20. 1. 2014 navrhl zamítnutí žaloby. Obsah odůvodnění opřel výlučně o posudek lékaře MSSZ Brno ze dne 5. 12. 2012 a PK MPSV ČR v Brně ze dne 7. 6., 1. 8. a 27. 9. 2013. Všechna jednání proběhla v nepřítomnosti žalobkyně. Při vypracování posudků bylo přihlédnuto ke spisové dokumentaci [sociálnímu šetření ÚP – krajské pobočky v Brně ze dne 26. 6. 2012, posudku MSSZ Brno ze dne 5. 12. 2012, dle kterého posuzovaná z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nezvládá základní životní potřeby, sice mobilitu, tělesnou hygienu, osobní hygienu a péči o domácnost. Dle § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost)].

V rámci odvolacího řízení po prostudování listinných materiálů – zdravotní dokumentace i nově doložených lékařských zpráv doznala PK MPSV ČR, že žalobkyně není schopna zvládat ze základních životních potřeb mobilitu, osobní aktivitu a péči o domácnost. Ve věci jednala PK MPSV ČR v Brně celkem 3x, vždy s posudkovým závěrem, že podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění, se žalobkyně považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Žalovaný proto navrhl zamítnutí žaloby.

Z připojeného správního spisu soud zjistil, že žádost o příspěvek na péči podala žalobkyně dne 1. 2. 2012 u Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Brně. Sociální šetření bylo provedeno dne 26. 6. 2012, z popisu situace jmenované bylo zjištěno, že nemůže pohybovat pravou končetinou, nohu necítí, noha je mrtvá, plně ochrnutá a menší. U druhé nohy je trvale zhoršena hybnost a cit. Trpí těžkou poruchou statiky a dynamiky páteře. Na delší vzdálenosti používá invalidní vozík, je však nutný i doprovod druhé osoby. V oblasti orientace nebyl zjištěn žádný nález. Koupání a celkové umytí realizuje s pomocí dcery z důvodu nebezpečí pádu. Používání protézy je velmi bolestivé. Stravu zkonsumuje sama. Nákupy, dovoz léků zajišťují obě její děti. Bydlí sama, obývá třípokojový byt ve čtvrtém patře bezbariérový, bez výtahu.

Dne 5. 12. 2012 byl vypracován posudek MSSZ Brno-město. Posudková lékařka vycházela ze zdravotní dokumentace MUDr. V. S., MUDr. M. V. z Fakultní nemocnice Brno ze dne 23. 2. 2011, MUDr. J. R., angiologie Brno ze dne 1. 11. 2010, 27. 11. 2012 a uvedeného sociálního šetření. Z posudkového zhodnocení vyplývá, že příčinou jejího dlouhodobého nepříznivého zdravotního stavu je stav po poliomyelitidě, která byla zjištěna v jejích dvou letech věku s těžkou reziduální chabou diparézou DKK. Jedná se o těžké funkční postižení obou DKK. Na základě listinných důkazů byl učiněn posudkový závěr, že nezvládá čtyři základní životní potřeby: mobilitu, tělesnou hygienu, osobní aktivity a péči o

domácnost. Dle § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění, se tak považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Citovaný posudek byl podkladem pro vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 11. 1. 2013, jímž byl přiznán žalobkyni příspěvek na péči ve výši .. Kč měsíčně od února 2012.

V odvolacích námitkách namítla žalobkyně, že z důvodu uvedeného zdravotního stavu nezvládá mimo přiznané základní životní potřeby dále stravování a oblékání. Potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při šesti základních životních potřebách.

Dne 7. 6. 2013 byl vypracován v rámci odvolacího řízení posudek PK MPSV ČR v Brně, zdravotní stav posuzované byl hodnocen za účasti odborné lékařky – neuroložky. V obsahu posudku je uvedeno, že *„dopisem ze dne 23. 4. 2013 byla odeslána informace o tom, že posudková komise má dostatečně doloženou zdravotní dokumentaci k projednání bez přítomnosti a k přijetí posudkového závěru. Prostudovala podkladovou a zdravotní dokumentaci, která byla dostatečná k projednání v nepřítomnosti a k přijetí posudkového závěru“*. Komise čerpala ze zdravotní dokumentace, sice nálezu praktické lékařky MUDr. S. ze dne 23. 11. 2012, angiologického vyšetření MUDr. R. ze dne 1. 11. 2010 a 27. 11. 2012 a neurologického vyšetření MUDr. V. ze dne 23. 2. 2011 přiloženého k odvolání. Z komplexního posudkového zhodnocení vyplynulo, že žalobkyně prodělala ve dvou letech věku poliomyelitidu s následnou plegií a hypotrofií pravé dolní končetiny, na které byly také provedeny opakované operace. Pohybuje se s oporou dvou francouzských holí a podpůrným aparátem na pravé dolní končetině, na delší vzdálenosti používá invalidní vozík. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nebyla schopna zvládat tři základní životní potřeby, sice mobilitu, osobní aktivity a péči o domácnost. Není dán medicínský důvod, pro který by nebyla schopna zvládat i ostatní základní životní potřeby. V oblasti orientace není dokumentována ani těžká porucha intelektu, ani těžká porucha zraku či sluchu, má dostatečné smyslové i duševní schopnosti k chápání toho, kdo je, kde je a v jakém čase se nachází k chápání a řešení obvyklých situací v přirozeném sociálním prostředí. V oblasti komunikace rovněž uvedeny poruchy nebyly zjištěny, má schopnost mluvidel i dostatečnou funkci rukou, aby mohla být schopna zvládat jednotlivé aktivity v rámci této životní potřeby. V oblasti stravování je schopna příjmu stravy i s ohledem na dostatečnou motoriku rukou, je schopna zvládat jednotlivé aktivity v rámci této životní potřeby. Nebylo zjištěno těžké postižení funkce horních končetin, ani těžké postižení zraku či intelektu, její duševní i smyslové schopnosti jsou v normě. Vzhledem k popisovaným dispozicím je schopna i zvládat sama oblékání a obouvání, taktéž ze stejných důvodů je schopna si zajistit i tělesnou hygienu. V rámci této životní potřeby je tedy hodnocena rozdílně od lékařky MSSZ Brno. V oblasti výkonu fyziologické potřeby není dokumentována těžká trvalá inkontinence, těžké postižení funkce horních a levé dolní končetiny, ani těžké postižení zraku či intelektu, má dostatečné fyzické, duševní i smyslové schopnosti. Ze stejných důvodů rovněž není neschopna zvládat péči o zdraví. Z posudkového závěru vyplývá, že dle § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění, je osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby v I. stupni (lehká závislost).

Na základě vyrozumění žalobkyně o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve lhůtě pěti kalendářních dnů ode dne doručení tohoto vyrozumění [§ 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. („dále jen „správní řád“)] podala tato vyjádření ze dne 8. 7. 2013, nesouhlasila s neuznáním životní potřeby v oblasti stravování, neboť není schopna dát stravu na talíř nebo misku a její přenesení, spolehlivé, přesné a bezpečné přenesení nápoje, láhve, šálku nebo jiné nádoby. Chodí o dvou francouzských holí, chůzi využívá funkci horních

končetin, takže popisované úkony není schopna si provést sama. V oblasti oblékání a obouvání nezvládá manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem, oba úkony jsou kompenzovány osobní pomocí osoby blízké. Pokud použije opěrné pomůcky, která ulehčuje chůzi, odlehčením zatížení dolních končetin a zlepšením stability, nemůže tak horní končetiny využít k jiné činnosti. Taktéž vyžaduje pomoc při provádění celkové tělesné hygieny, neboť bez podpůrného aparátu na pravé dolní končetině a dvou francouzských holí nezaujme polohu, ve které může provádět celkovou hygienu a ani se v této poloze neudrží. Pokud se pak týká vlastního použití hygienického zařízení mytí a osušování si jednotlivých částí těla, tyto úkony zvládne. Zároveň připojila lékařskou zprávu Fakultní nemocnice Brno MUDr. M. V. ze dne 10. 7. 2013.

V doplňujícím posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 1. 8. 2013 i po zhodnocení nově doložené lékařské zprávy konstatovala, že nebyly zjištěny nově posudkově významné skutečnosti, které by popisovaly novou těžkou poruchu funkce. Vysvětlení k neuznaným základním životním potřebám bylo obsaženo již v posudku PK MPSV ČR ze dne 7. 6. 2013, s posudkovým zhodnocením i závěrem se posudková komise ztotožnila.

Žalobkyně na výzvu dle § 36 odst. 3 správního řádu vyslovila nesouhlas s posudkovým zhodnocením doplňujícího posudku, doložila další lékařskou zprávu, a to MUDr. J. M., ortopeda Brno ze dne 22. 8. 2013.

Žalovaná vyžádala další doplňující posudek, který byl vypracován dne 27. 9. 2013, v němž shodně s posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 1. 8. 2013 bylo uvedeno, že „účastnice řízení nebyla jednání komise přítomna“. Na podkladě zhodnocení podkladové dokumentace konstatovala, že nově doložený náleznepopisuje žádnou novou trvalou těžkou poruchu funkce či ztrátu funkce, která by mohla být podkladem pro změnu posudkového závěru ze dne 7. 6. 2013.

Žalobkyně po poučení dle § 36 odst. 3 správního řádu podala písemné vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 23. 10. 2013, v němž opakovaně upozornila na to, že je odkázána na chůzi na berlích a protetických pomůckách na PDK. Má postižení prakticky celého pohybového aparátu, pro běžné denní úkony potřebuje asistenci jiné osoby. Pohyb na delší vzdálenost realizuje pomocí invalidního vozíku. Hybnost obou dolních končetin ji omezuje v pohybu a běžných denních činnostech. Žádala proto, aby byla posuzována nejen podle toho, jaké má zdravotní obtíže, ale jak je schopna se s nimi vypořádat, jak ji omezují v běžném životě a na kolik je závislá na jiné osobě.

Následně vydala žalovaná rozhodnutí dne 1. 11. 2013, č. j. ..., sp. zn. ..., které je předmětem přezkumného soudního řízení.

Žalobkyně žádala nařízení soudního jednání, které se konalo dne 28. 8. 2014. Z její výpovědi vyplynulo, že její zdravotní stav byl podrobně popsán v posudcích PK MPSV ČR v Brně, nesouhlasila však s tím, jakým způsobem v důsledku zjištěného zdravotního stavu byla posuzována její schopnost zvládat základní životní potřeby. Poukázala na to, že od listopadu roku 2010, kdy došlo k úrazu kolene při pádu doma, prodělala řadu opakovaných punkcí, následně došlo k trombóze, stav její pravé dolní končetiny výrazně progredoval. Z uvedeného důvodu proto také podala dne 31. 1. 2012 žádost o příspěvek na péči.

K posudkovému zhodnocení učiněné MSSZ Brno i opakovaně PK MPSV ČR v Brně vyslovila námitky, především, že nebyla k jednáním vůbec předvolána, o termínech projednání žádosti o příspěvek na péči nebyla předem informována, její zdravotní stav i jeho vliv na schopnost zvládat životní potřeby byl hodnocen, aniž by s ní někdo osobně jednal, tzn. ji vyšetřil, odborně tak posoudil způsobilost zvládat základní životní potřeby. Nesouhlasila, že posudkové stanovisko bylo učiněno výlučně na základě lékařských zpráv.

Nesouhlasila s posudkovým zhodnocením v oblasti tělesné hygieny. Uvedla, že bydlí v bytě 3+1 ve třetím patře bez výtahu, který je vybaven koupelnou s vanou i sprchovacím koutem. Není schopna však sama vlézt do vany či sprchovacího koutu, k podržení nebo přisunutí potřebuje pomoc jiné osoby, zpravidla syna nebo dcery, kteří za ní dochází. Ostatní úkony související s výkonem tělesné hygieny, tj. mytí, osušení, učešání, výkon ústní hygieny zvládá sama.

Pokud se týká stravování, není schopna si jídlo sama připravit, protože používá dvě francouzské hole, není schopna proto obsluhovat prostor kolem sporáku. Vlastní konzumaci stravy, tj. naporcování, najíst se a napít zvládne sama.

V oblasti oblékání a obouvání není schopna si sama obléci spodní prádlo, nezvládne se sama obout.

S výkonem denních potřeb i úkonů jí vypomáhají její děti, syn vozí nákupy, odváží ji autem k jeho rodině, dcera vypomáhá především s dovozem teplého jídla a praním prádla.

Byl proveden důkaz výsledkem svědka J. K., syna žalobkyně, který potvrdil, že za matkou dochází každodenně, pomáhá jí nachystat snídani, tzn. přípravu jídla, občas jí i zajišťuje přípravu teplého jídla večer, v přípravě večerí se střídá se sestrou. Dále jí pomáhá s oblékáním, a to se spodním prádlem, rovněž i s oblečením kalhot a svetru. Vzhledem k tomu, že posuzovaná má časté bolesti páteře, je následně pohybově indisponována, a proto je potřebná pomoc i při celkovém oblékání, obouvání víceméně nezvládá. Při výkonu tělesné hygieny potřebuje pomoc při dopravě do vany či sprchovacího koutu, úkony týkající se výkonu vlastní tělesné hygieny pak zvládne sama. Po bytě se pohybuje za pomoci francouzských holí pomocí podpůrného obloučkového přístroje, který však používá na pravou dolní končetinu sporadicky, neboť mívá otlaky a opuchlou nohu. V případě, že vyjíždí ven na invalidním vozíku, je potřebná pomoc zpravidla dvou osob ze schodů a do schodů pak musí být víceméně vynášena.

Žalovaný se k jednání nedostavil, neúčast písemně omluvil dne 26. 8. 2014 (pracovní zaneprázdnění). Soud proto jednal v jeho nepřítomnosti.

Právní názor Krajského soudu v Brně:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba je důvodná.

Podmínky nároku na příspěvek na péči (dále jen „příspěvek“) stanoví část druhá, Hlava I, ust. § 7 zákona č. 108/2006 Sb. o sociálních službách.

Podle ust. § 7 odst. 1 zákona o sociálních službách ve znění účinném ode dne 1. 1. 2012 se příspěvek poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby. Tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob. Podle ust. § 7 odst. 2 citovaného zákona má na příspěvek nárok osoba uvedená v § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu ustanoveném stupněm závislosti podle ust. § 8 citovaného zákona.

Podle ust. § 7 odst. 4 citovaného zákona o příspěvku rozhoduje a příspěvek vyplácí krajská pobočka Úřadu práce (§ 18 odst. 2 citovaného zákona). O odvolání proti rozhodnutí krajské pobočky Úřadu práce rozhoduje ministerstvo (ust. § 28 odst. 1 citovaného zákona).

Podle ust. § 25 odst. 3 citovaného zákona při posuzování stupně závislosti osoby vychází Úřad práce ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeby osoby, popř. z výsledku funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Ze stejných kritérií při posuzování vychází i PK MPSV ČR. Na takový posudek jako svou podstatou rozhodující důkaz pro rozhodnutí ve věci je třeba klást požadavek úplnosti, přesvědčivosti a objektivity.

Při hodnocení napadeného rozhodnutí žalovaného, jakož i procesu, který mu předcházел, dospěl soud k závěru, že žalovaný rozhodoval na základě nedostatečného zjištění skutkového stavu. Závěry, které žalovaný učinil na základě použitých podkladů, jsou ne zcela dostatečně odůvodněné, takže zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, i postup ze strany správních orgánů v předmětné věci, vyvolává pochybnosti o objektivním posouzení věci.

Soud konstatuje, že žalovaný se v průběhu odvolacího řízení správně v souladu s ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, obrátil na PK MPSV ČR v Brně za účelem posouzení stupně závislosti žalobkyně. Posudková komise postupovala v souladu s ust. § 25 odst. 3 citovaného zákona, když při vypracování posudků vycházela ze spisu odvolacího orgánu včetně příloh, spisového materiálu správního orgánu I. stupně včetně lékařských nálezů posudku lékaře MSSZ Brno ze dne 5. 12. 2012 a sociálního šetření ze dne 26. 6. 2012. Posudková komise však nedospěla ke stejnému závěru jako posudkový lékař správního orgánu I. stupně, pokud se týká posuzování stupně závislosti potud, že žalobkyně nezvládá čtyři úkony (mobilita, tělesná hygiena, osobní aktivita, péče o domácnost), jejich specifikace se částečně odlišovala, neboť dle posudků PK MPSV ČR MSSZ nezvládá tři základní životní potřeby, sice mobilitu, osobní aktivitu, péči o domácnost. Pokud se týká dalších oblastí dle § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách, posudková komise podala vyjádření v obsahu svých posudků.

Jak vyplynulo z výpovědi žalobkyně v průběhu soudního jednání dne 28. 8. 2014 posuzování všech kritérií dle citovaného právního ustanovení zákona o sociálních službách však nebylo provedeno zcela výstižně tak, jak vyplývá i z přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. (důkladné a podrobné

vymezení schopností zvládat základní životní potřeby). Dále namítla, že vyšetření v rámci správního řízení i třech jednání PK MPSV ČR nebylo provedeno vůbec, což je také

jedna ze žalobních námitek. Posudkové hodnocení bylo učiněno výlučně na základě zdravotních podkladů a sociálního šetření.

Podle § 1 odst. 1 vyhlášky č. 391/2011 Sb., schopnost osob zvládat základní životní potřeby se pro účely stanovení stupně závislosti hodnotí podle aktivit, které jsou pro jednotlivé základní životní potřeby vymezené v příloze č. 1 k této vyhlášce.

Podle § 9 odst. 5 zákona o sociálních službách, pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.

Soud na základě provedených důkazů dospěl k závěru, že posuzování stupně závislosti při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby uvedené v § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách, nebylo ze strany posudkového hodnocení dostatečně přesvědčivé a objektivní. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR se sice vyjádřila stran odvolacích námitek žalobkyně, kdy tato uvedla, že mimo neschopnosti zvládat čtyři přiznané základní životní potřeby, jak vyplývá z posudku MSSZ Brno ze dne 5. 12. 2012, tj. mobilita, tělesná hygiena, osobní aktivity, péče o domácnost, nezvládá dále oblékání a stravování. K posledně vyjmenovaným dvěma základním životním potřebám, tj. stravování a oblékání, nepostupovala dostatečně výstižně a důsledně dle posudkových kritérií daných přílohou č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb., kritéria hodnotila vágně, toliko rámcově, tedy nepřesvědčivě.

Optikou tohoto náhledu soud dospěl k závěru, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje doplnění, které je nad rámec doplnění provedené v rámci přezkumného soudního řízení. Za daného stavu vzhledem ke specifčnosti onemocnění žalobkyně a jeho funkčního dopadu na schopnost zvládat či nezvládat základní životní potřeby, pokládal soud za žádoucí a potřebné podrobnější zjištění skutkového stavu věci, neboť posudková komise MPSV ČR neprovedla komplexní a podrobné vyhodnocení schopnosti zvládat uvedené základní životní potřeby podle daných kritérií uvedených v příloze č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. Zdůvodnění citovaných základních životních potřeb, jak již uvedeno výše, bylo neúplné a nedostatečné. Vzhledem k charakteru a rozsahu postižení posuzované, celkovému omezení jejího zdravotního stavu, projevy onemocnění, stejně tak i s ohledem na další prognózu a způsob léčby bude žádoucí důsledněji a podrobněji hodnotit funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat vymezené základní životní potřeby. Je rovněž žádoucí a nezbytné vyšetření účastníka řízení z důvodu zkoumání jeho projevu, emočního a sociálního vystupování a chování, neboť posuzování stupně závislosti toliko na základě sociálního šetření prováděného sociální pracovníci čili úředníci nemá dostatečnou vypovídající hodnotu. Soud proto pokládal za chybné hodnocení schopnosti zvládat konkrétní základní životní potřeby bez účasti posuzované osoby. Dle názoru soudu je nutno žadatele k jednání posudkové komise přizvat anebo alespoň připustit. Důvodem pro takový postup jsou základní zásady správního řízení, podle nichž každý správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy a podle možností jim vycházet vstříc (§ 4 odst. 1, 4 správního řádu). Výjimkou mohou být pouze mimořádné případy, kdy pro nepřiznání nebo nepřipouštění účasti posuzované osoby shledá posudková

komise, resp. předseda komise, zvláště zřetele hodné důvody, což však musí být náležitě odůvodněno. V daném případě však tomu tak nebylo. Z jakého důvodu bylo provedeno posudkové zhodnocení opakovaně v nepřítomnosti jmenované a proč tento způsob byl zvolen, z žádného z posudků PK MPSV ČR nevyplývá.

Na základě výše uvedeného krajský soud uzavírá, že skutkový stav, z kterého žalovaný při svém rozhodování vycházel, vyžaduje zásadní a podstatné doplnění v rozsahu výše uvedeném. Bude na žalovaném, aby zajistil vyhotovení posudku ze strany PK MPSV ČR reflektujícím výtky soudu obsažené v tomto rozsudku, a aby nový posudek následně vyhodnotil z hlediska dodržení příslušných zákonných ustanovení upravujících činnost posudkových komisí a z hlediska přítomnosti nezbytných náležitostí.

Ve smyslu § 78 odst. 1 s.ř.s. proto přezkoumávané rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku a provede doplnění skutkových zjištění v rozsahu vyplývajícím z obsahu tohoto rozsudku a poté jej řádně zdůvodní (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně ve věci samé byla úspěšná, náklady řízení však neúčtovala, žalovaný nemá právo na přiznání nákladů řízení dle § 60 odst. 2 s.ř.s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. srpna 2014

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně